

Сликање за Playboy је

ФЕНОМЕНАЛНО

Једна од најпопуларнијих холандских књижевница Хелен ван Ројен фотографисала се за Playboy. Она ће бити гост *Лагуна* на Сајму књига у Београду, када на српском излази њен роман *Бекство*

Хелен ван Ројен је велика књижевна звезда у Холандији и добрим делом западноевропских земаља. О њој тамошњи медији пишу као о необично талентованој, дубокој, славној и веома привлачној жени. Све књиге које напише брзо постају бестселери.

Књигу *Бекство*, коју је управо издала београдска издавачка кућа *Лагуна*, у преводу Спивиера Виринте, писала је у Португалу, у коме сада живи.

Хелен је гост *Лагуна* на Београдском сајму књига. Поред тога што читањем њене књиге можете проверити зашто је она толико популарна као писац, у Playboyу можете видети зашто је толико популарна међу мушкарцима и зашто се сликала за холандски Playboy.

Доносимо одломак из књиге *Хрибра*, коју је написала заједно с чувеном холандском крстаторком женског рубља Марлис Декере о томе како је о сликању за Playboyу преговарала с главним уредником холандског издања Јаном Хенсверком:

У мом животу је мало ствари о којима дуго размишљам. Кад кажем дуго, мислим на дужак од десет минута. Од момента када су ме позвали да позирам за Playboyу па до момента кад сам стварно склопула оделу проваљо је три године, четири месеца, три недеље и четири дана.

Све то време сам се колбала, устручавала, премеравала и мерила. То никакве везе није имало с мојом баком, која би то сматрала за испуто страшно, јер бака је мртва. Никакве везе није имало с мамом, од пле се већ дуго не устручавам. Никакве везе није имало с мужом, његов коментар се састојао још само из две речи: „Лово. Уради.“ Никакве везе није имало с децом, преживели би још једну трауму. То је било, као обично,

само и једино због мене.

Пешто се у мени снажно бузило против идеје да ћу као послушна девојчица бити постављена у излог Хјуа Хефнера. Када бих постала неки Playboy, никада нисам могла да потиснем љутњу. ШТА ЈЕ С ТИМ ЖЕНАМА КОЈЕ ДОЗВОЉАВАЈУ ДА СЕ ФОТОГРАФИШУ У ТИМ СМЕШНИМ ПОЗАМА? Раширете поге, дупета избачена назад, груди напред, палач у гаћицама, гаћице повучене нешто навише, уста мало отворена, језик поред усана, е, сада пусти да гаћице скроз спаду, колени стави на кревет, поге раштри мало више, стави руке између погу, тако, настави тако, само тако.

Слике су различите, али говоре исто: добро ме погледај, похотанка сам, лепа, ја сам секс. Диви се мојим грудима, види ми дупе. Хоћеш ли ме? Кажн да, кажн да, кажн да! Жена је секс! Мушкарац је усмићено куче које дахне и које јој се диви. Мушкарци имају патент за да, жене имају патент за изазов. Те патенте немају написмено. То типе тако што се показују. Тиме се баве махом између њихове петнаесте и тридесет пете године.

Када ме је Playboy питао, било ми је тридесет и пет пралећа и три нуклеарне зиме. Као жена, треба да си почуствовањем због таквог позива, али испрва то нисам била. То је било зато што је претходних година позив траво због инфлације. У МЕЂУВРПЕ-МЕНУ, ДОВОЉНО ЈЕ БИЛО САМО ДА СЕ СМЕСТИШ У КУЉУ ВЕЛИКОГ БРАТА, ОЦМА ВЕШ НАЂИ КОВЕРАТ ПЛАУБОУА ИЗМЕЂУ ЧЕТКИЦА ЗА ЗУБЕ ВЕЛИКОГ БРАТА, САПУНА ВЕЛИКОГ БРАТА И ТАМПИОНА ВЕЛИКОГ БРАТА.

За време нашег чврвања у *Бакана Беруу* Амстердаму, потрудила сам се да

од главног уредника Playboyа добијем информацију о тим питањима:

“Кога све киси питао, Јане?”, упита сам да знам. “Буди искрен. Да ли постоје полкате жене које киси питао?”

“Сигурно да их има”, гуњао је Јан.

“Наведи ми три, Јане. Не, наведи ми две. Наведи само једну! Једну познату жену, Јане, коју још ниси питао да се слика за Playboy.”

После дужег размисљања навео је једно име. Несвесно сам се издежидла. Ако се та жена никад буде гола појавила у Playboyу, онда ће Хјуу Хефнеру сигурно први пут у животу ова ствар омитавити, и то од свој часописа. Сигурно ће прискочити у помоћ на десетине лемина како би га поново ДИГЛЕ у живот. Настала би паника, акције би се срочале. Јан би био на лицу места отпуштен.

“Значи ти шта ме мучи, Јане?”, питала сам. “Ладе кажн”, рекао је очински.

“Претпостави да нисам књижевница. Претпостави да сам нека, у међувремену четрдесетједногодишња, домаћица из Алмере коју си случајно срео у Адају. Да ли би онда уочено стао и из руку испустио гајбу пива пред мојом заслепујућом лепотом и башио ми се пред ноге вичући: “Ти! Ти, божањствена лепото, Ти, лепо цвеће. Буди моја *калејма!* Преклињем те, позирај за мој часопис.”

Јан је сумњиво брзо одмагнуо главом. Мени је требало мало више времена да ту ипак несочекивану вест сварим. Јан је нарочито тешки крмат смрзнутих маргарита и дао ми своју марамичу. Главни уредник Playboyа је остао центлмен. “Значи, да нисам написала бестселере, не бих никада изашла у Playboyу?”, питала сам кад сам обрисала очи и прописно истресла нос. “Не као *калејма!*”